

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. J. Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obžalovanému **J. T. pre prečin podplácania** podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 24. septembra 2009 v Bratislave odvolanie obžalovaného J. T. proti rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku, pracoviska v Banskej Bystrici zo 14. júla 2008, sp. zn. BB-4Tš 37/2006, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. T. **s a z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Špeciálny súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica vyššie citovaným rozsudkom uznal obžalovaného J. T. za vinného z pokračovacieho prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- 1) dňa 16. apríla 2006 v čase okolo 10.45 hod. v obci D., pri evanjelickom kostole, po tom ako bol zastavený a kontrolovaný príslušníkom Policajného zboru nstržm. A. P., ktorý vykonal v zmysle ustanovení § 23 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore jeho prehliadku ako vodiča osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, zelenej farby, ev. č. S., v ktorom v zadnom batožinovom priestore prevážal 4 ks LCD televízorov zn. Samsung, striebornej farby s uhlopriečkou 55 cm, bez výrobného čísla, ktoré mali pochádzať z trestnej činnosti, ponúkol a dal nstržm. A. P. ako úplatok finančné prostriedky v celkovej výške 2 000 Sk s tým, že položil 2 ks bankoviek nominálnej hodnoty 1 000 Sk na predné sedadlo spolujazdca do služobného motorového vozidla polície zn. Lada Niva so slovami „nedalo by sa nejako dohodnúť“ za to, že ho nechá odísť, čím by tento príslušník Policajného zboru porušil svoje povinnosti tým, že nebude plniť úlohy Policajného zboru a nesplní

si povinnosti policajta pri vykonávaní služobného zákroku,

- 2) dňa 16. apríla 2006 v čase okolo 12.00 hod. v budove Obvodného oddelenia Policajného zboru R., v priestoroch stálej služby po tom, ako príslušníci Policajného zboru nstržm. A. P. a nstržm. J. M. spisovali zápisnicu o podaní vysvetlenia podľa § 17 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, ponúkol im so slovami „nedalo by sa nejako inak normálne dohodnúť“ 2 ks LCD televízorov zn. Samsung, striebornej farby s uhlopriečkou 55 cm, bez výrobného čísla za to, že demontážou elektrosúčiastok znemožnia identifikáciu pôvodu a výrobcu zaistených 4 ks LCD televízorov zn. Samsung, striebornej farby s uhlopriečkou 55 cm, bez výrobného čísla, ktoré mali pochádzať z trestnej činnosti.

Za to bol obžalovanému J. T. uložený podľa § 333 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie obžalovaný J. T.. Zahlásil ho do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, avšak písomne ho neodôvodnil ani po predložení veci odvolaciemu súdu. Z jeho vyjadrenia i konečného návrhu jeho obhajcu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyplýva, že namieta výrok o vine napadnutého rozsudku s tvrdením, že niečo také, čo sa mu kladie za vinu, že mal ponúkať úplatok, sa vôbec nestalo a napadá i konanie, ktoré mu predchádzalo, keď podľa vyjadrenia obhajcu obžalovaného aj pre množstvo chýb v konaní polície nie je možné preukázať vinu obžalovaného a je treba rozhodnúť v prospech obžalovaného, aby sa neublížilo nevinnému. Preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a on oslobodený spod obžaloby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného J. T. nie je dôvodné.

Pre úplnosť treba dodať, že v predchádzajúcom štádiu konania bol obžalovaný J. T. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre predmetné dva skutky kvalifikované obžalobou ako pokračovací prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Na základe odvolania prokurátora bol pôvodný rozsudok Špeciálneho súdu,

sp. zn. BB 4 Tš 37/06, zo 16. apríla 2006 zrušený a vec vrátená Špeciálnemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom zrušujúcom uznesení, sp. zn. 3 Toš 6/2007, zo 14. decembra 2007 konštatoval, že zo samotnej skutočnosti, že svedkovia A. P. a J. M. nepostupovali v súlade s internými predpismi po prípadnom ponúknutí úplatku ešte neznamena, že možno bez ďalšieho urobiť záver o nevierohodnosti ich výpovedí. Bolo poukázané na to, že policajt, svedok A. P. urobil v deň skutku 16. apríla 2006 záznam, v ktorom oznámil ponúknutie úplatku zo strany obžalovaného z dôvodov, ktoré sú obsiahnuté v skutkovej vete obžaloby. Z tohto záznamu a z výpovede menovaného svedka vyplýva, že zastavoval vozidlo, ktoré viedol obžalovaný, na základe operatívnej informácie, že konkrétne toto vozidlo má prevážať LCD televízory pochádzajúce z trestnej činnosti. Tie sa aj skutočne našli.

Dodať treba, že sa skutočne potvrdilo, že súčiastky týchto televízorov boli odcudzené z poškodenej organizácie. Preukázalo sa, ktoré z nich, kedy boli vyrobené. Ako sa však po nariadenom doplnení dokazovania prvostupňovým súdom preverilo, nepodarilo sa zistiť, kto tieto súčiastky z firmy S. odcudzil.

K odvolacej námietke obžalovaného, že sa nestalo to, že by bol ponúkal úplatok treba uviesť, že niet žiadneho logického a rozumného dôvodu neveriť svedkom P. a M., najmä ak skutočnosti, o ktorých vypovedali, resp. o ktorých svedok P. spísal záznam, sa potvrdzovali ďalšími dôkazmi a naopak, ako nepravdivé sa na základe toho ukazovali vyjadrenia obžalovaného, za akých okolností on len pomáhal previesť nejaké veci svedkovi D. A.. Z dokazovania vyplýva, že obžalovaného nepoznali. Nemohli by preto sami od seba uvádzať také skutočnosti týkajúce sa predmetnej veci o tom, ako chcel obžalovaný dokladovať, že televízory nepochádzajú z trestnej činnosti, že sú zo záložne, ktorú prevádzkovala jeho manželka a chcel vyhotoviť zmluvu o prevode ich vlastníctva a ani si nemohli vymyslieť, čo obžalovaný uvádzal, že bol policajtom. Totiž aj výsluchom obžalovaného bolo potvrdené, že svedkovia P. a M. ho nepoznali a na tom nemení nič to, že si mohli overiť, či bol, alebo nebol príslušníkom Policajného zboru. Menovaní svedkovia vypovedali o tom, čo sa stalo predtým, ako sa overovala totožnosť obžalovaného, resp. počas podávania vysvetlenia k prevozu televízorov.

Z výpovede svedka Mgr. J. V., riaditeľa OO PZ R., je zrejmé, že po skutku, ktorý

sa stal v nedeľu (16. apríla 2006) hneď v prvý deň v pondelok, ako nastúpil do služby, alebo druhý deň v utorok preberal písomnosti dotýkajúce sa predmetnej udalosti a on vyrozumel Úrad boja proti korupcii. Teda aj keď hneď svedkovia neinformovali operačného dôstojníka, svedok P. spísal hneď o tom, čo je predmetom žalovaného skutku, úradný záznam a predložil ho svojmu nadriadenému a ten zariadil postúpenie veci Úradu boja proti korupcii.

O podstatných okolnostiach prípadu, pokiaľ sa týka podplácania zo strany obžalovaného, vypovedali uvedení svedkovia zhodne, bez rozporov, ktoré by spochybňovali ich výpovede a ako už bolo uvedené, iba to že hneď túto skutočnosť neoznámili telefonicky, rádiostanicou alebo iným vhodným spôsobom operačnému dôstojníkovi, ešte neznamená, že ich výpovede sú nepravdivé. Najvyšší súd Slovenskej republiky nevidí dôvod, prečo by svedkovia krivo obviňovali obžalovaného. Preto uzavrel, že výrok napadnutého rozsudku o vine obžalovaného je správny, zodpovedajúci vykonanému dokazovaniu a právna kvalifikácia skutku zodpovedá zákonu. V tejto časti odvolací súd poukazuje na priliehavé odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Čo sa týka výroku o treste treba poznamenať, že sprísnenie trestu, vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora, neprichádzalo do úvahy. Možno sa však stotožniť s názorom prvostupňového súdu, že z dôvodov, ktoré uvádza v napadnutom rozsudku, možno očakávať, že uložený podmienený trest odňatia slobody u obžalovaného splní svoj účel.

Keďže odvolací súd nezistil pochybenie v rozhodnutí prvostupňového súdu, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. septembra 2009

JUDr. Milana K a r a b í n , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová